

DUMA-ISTVÁN ANDRÁS
Bálvány forás lelke

*Ismeretlenek ismertem az életemben értetem és meg védtem
Volt neki kényyce¹ és még van a kapu előtt utcákan egy óldalan*

*A kőből ki emelkedet és kultuszban ki fejlődöt
Igy lett a jele Istené a lógika szelemié a krisztusé*

*Nem tudatlanul váltazat a földön fában maradat
A szentelt tudós hegyeken a csucsakan ő megszentelt*

*Karácspany követ váltazást a fejlődés és halasztás
Még tartsa ma is a helyit és védi az ő értelmit, régitudás*

*Nem furcsa viselkedése ismeretlen megértése
Még az se rasz² a helyzete hogy mere van le szertitve³*

*Halála előtt megérzi magában ki felyezi az uj helyit
Fakereszt farma bálványka te lettél vosban olvasztat*

*Sokszar sokszar megváltattva csángliában olvasztva.
Ez ellen még mai napig titakban meg maradva*

*Keresztezve az útakat és meg védve a kutakat
Utcák végin létezel, elhagytad a nyamakat*

*Minden reggel meg öntözöm kutam melyet keresztett
Mint a régi nagy időkbén ő s kő istentől szentelt.*

*Mint a tudomány, hogy mandja semi sase váltazik
Ha nem csak a természetben uj formában létezik.*

*És mi lesz, mikkor elveszel vagy ki még ujra keresztel
A tudásnok egyik része nem lesz kényce semivel*

*Ha minden tudás maradna az ember jaban haladna
Az ártatlan nagy világba és minden szinyü kultuszba.*

*A bálvány mindenek része az Istenek természete
A világnak a kezdette és sak más formának része.*

*A kőben kötötöt részletek és erők ösze keverték
Ha ülnek s semit se mondnok ők meg vanok*

*Meg van bennik a szelemik a tudásik és ereik
Meg vanok kőben feszitve és rekesztve.*

*A végin meg szabadulnok üdő után ki olvadnok
Szabadok lesznek időtől és szelemtől szabadultak*

Unalom!

*Az Űdő nekünk egy halom
A súlyosságát majd bírom
Mert jó van benne, van még rossz
El leselkedve ül gonosz*

*Meg unom kedves barátom
Mert lelkem nem hagy meg bánksam
Ő meg ún ingem halálra
Keveredtem bánatába*

*A múltat unja meg jövő
Mert nincsen út visszatérő
S a szegény unja gazdagot
Mert nem odhotja vagyónát*

*A gazdag unja a szegényt
Mert jól meg fosztatta ez vényt
A jólelkű, kéregetőt
Mely viszi jóból égetőt*

*Az angyal nem unja embert
Mert őbenne nővel lelket
Majd aztán gonosznak válni
Vagy istenhez tud meg térni.*

*A nulla unja önmagát
Egy mellet kopja halálát
A születésnek lényegit
Folyamatnak az értelmet*

*Unja az egység a semmit
Ezért szertiti ágait
Virágazva az ŰDŐBEN
Képeződni a tükörben*

*S hagy ne legyen az unalom
Az űdőt újból kívánom
Virággal legyen tavasszal
És Őszre legyen sok maggal.*

*Ne und ember te magadott
Árasszad lélekkel társad
Árasszad maggal sok magot
Élvezni fogod virágot.*

Jegyzetek

30. oldal

- 1 kénycese = kincse
- 2 rász = rossz
- 3 szertítve = terítve

32. oldal

- 1 kálvárom = kálváriám
- 2 ess = is
- 3 sztenka = kő
- 4 Tyükszer = Tyükszer (falurész)

Két kálvárom¹ van

*Van nekem ess² két kálvárom
 Atyám nekem termelte
 A két csúcst a házam elé
 Minden reggel le tette
 Nézed fiam a keleti!
 Ez a sztenka³ leg nagyobb
 Kit az egyház neked adta
 Apád s te is hordozod
 Oldal az elvesz alatta
 Mert nyugatról lecsúszat
 Tyükszer⁴ falu mit adat
 Még ma is meg maradat.
 Nyugat kálvár bujdosik
 Lelked mélyin csuszkálík
 Ennek még a fa keresztit
 Mindnyájon többen viszik.
 A keleti fa keresztet
 Kő kereszté váltatták*

*A komáid éjfilikor
 Hot ökörvel ki húzták
 És már azért is hogy kőből
 Volt a hegyre emelve
 A háromból le tört egyik
 Ki rassz tolvait feszítte
 Oldali három keresztet
 Meg akarták váltani
 Mégis azért a lelkikben
 Fából fogták el hogyni.
 Azért kell az ajtó részit
 Délre szépen fordítani
 Hogy nyugatot és keletet
 Tisztán tudjad meg látni.
 Keményen kell állni mint kő
 Ha bírod ha nem bírod
 Így tanulod meg a földön
 Hogy vigyed a sorsadat.*

